

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/82/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010233
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815010233.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti odsúdenému D. N. pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v spojení s ustanovením § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a § 127 ods. 4 Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 17. februára 2016 prejednal sťažnosť odsúdeného D. N. podanú proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 3. augusta 2015, sp.zn.3Nt/6/2015, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného D. N. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 7.1.2009, sp.zn.2T/200/2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 7.1.2009 bol obžalovaný D. N. uznaný za vinného zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v spojení s ustanovením § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a § 127 ods. 4 Tr. zák. a prečinu neoprávneného vyrobenia a použitia elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. a za použitia ustanovenia § 194 ods. 3, § 41 ods. 1, ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 39 ods. 1, § 51 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorá mu bola uložená v trvaní 5 rokov. Uznesením Okresného súdu Prievidza sp.zn.2T/200/2008 zo dňa 16.3.2012 bolo podľa § 52 ods. 1 Tr. zák. vyslovené, že odsúdený D. N. sa v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia s probačným dohľadom, neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní 3 roky vykoná. Pre výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Dňa 29.4.2015 bol doručený okresnému súdu návrh odsúdeného D. N. na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Prievidza sp.zn.2T/200/2008. Návrh podal v súvislosti s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. novembra 2012, sp.zn.PL.US/106/2011, týkajúci sa ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. časti za bodkočiarkou.

Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 3. augusta 2015, sp.zn.3Nt/6/2015 zamietol podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného D. N. na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Prievidza sp.zn.2T/200/2008, ktorý bol doručený súdu dňa 29.4.2015, nakoľko súd nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

Uvedené uznesenie okresného súdu nenadobudlo právoplatnosť, nakoľko odsúdený po jeho vyhlásení voči nemu na verejnom zasadnutí zahlásil sťažnosť, ktorú do konania neverejného zasadnutia písomne nezdôvodnil.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na podklade sťažnosti odsúdeného, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 5. októbra 2015, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 17. februára

2016 podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného D. N. nie je dôvodná.

Na základe preskúmania postupu okresného súdu, predchádzajúceho vydaniu napadnutého uznesenia podľa § 192 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku krajský súd dospel k záveru, že okresný súd procesne správne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania rozhodoval v súlade s § 402 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu alebo vzhľadom, na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie o uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Vzhľadom na citované ustanovenie krajský súd považuje za potrebné dodať, že obnova konania (§ 393 a nasl. Tr. por.) je mimoriadnym opravným prostriedkom, účelom ktorého je náprava právoplatného rozhodnutia, ktoré vychádza zo súdom zistených skutkových okolností, ktoré skutkové okolnosti zrejme nie sú správne, pretože dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy v pôvodnom konaní neznáme a tieto nové skutočnosti alebo dôkazy by mohli viesť k iným skutkovým zisteniam súdu. Keďže správne zistenie skutkového stavu veci je prvoradým predpokladom na správnu aplikáciu právnych predpisov, tento mimoriadny opravný prostriedok nie je určený na nápravu súdnych rozhodnutí, v ktorých bol správne zistený skutkový stav veci, avšak malo dôjsť k nesprávnemu výkladu právnych noriem hmotného práva, prípadne k porušeniu procesných právnych noriem, na ktorú nápravu slúži iný mimoriadny opravný prostriedok, a to dovolanie (§ 368 ods. 1 a nasl. Tr. por.).

Krajský súd ďalej považuje za potrebné dodať, že pri posudzovaní podmienok obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku súd hodnotí návrh na obnovu konania z dvoch hľadísk. Prvým hľadiskom je to, či ide o skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme. Druhým hľadiskom je to, či by tieto skutočnosti alebo dôkazy same osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už známymi predtým mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie. Riešenie tejto druhej otázky prichádza do úvahy až po kladnej odpovedi na prvú otázku.

Z hľadiska posúdenia v návrhu na obnovu konania uvedených skutočností alebo dôkazov je rozhodné, že musí ísť o skutočnosti alebo dôkazy, ktoré boli súdu skôr, teda v pôvodnom konaní, neznáme, neboli predmetom dokazovania, ani neboli v tom čase v spise obsiahnuté. Otázku, či nové skutočnosti alebo dôkazy by mohli viesť k inému rozhodnutiu, nemožno riešiť bez hodnotenia dôkazného významu novotvrdených skutočností alebo novonavrhovaného dôkazu. Toto hodnotenie sa však nevzťahuje priamo na skutok, ktorý bol predmetom pôvodného konania, alebo na osobu páchatel'a, ale vzťahuje sa na doteraz vykonané dôkazy a doterajšie zistenia skutkového stavu veci. Z uvedeného, podľa dlhodobo ustálenej súdnej praxe, teda vyplýva, že v konaní o povolenie obnovy konania súd nemôže, teda nemá právomoc preskúmavať vecnú správnosť rozsudku a zákonnosť postupu súdu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou odsúdeného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahov spisov, a to ani vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevyporiadal, alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mylil pri hodnotení dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil (viď. napr. R 35/1988, R 6/1997).

S poukazom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu, na obsah ktorého týmto krajský súd odkazuje, obsahuje všeobecné právne závery, ktoré sú v úplnom súlade s vyššie uvedenými, súdnou praxou ustálenými právnymi závermi. Okresný súd v súlade s týmito právnymi závermi k dôvodu povolenia obnovy konania uvedeného v návrhu odsúdeného založenom na strate účinnosti tzv. asperačnej zásady správne poukázal na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 44/2013 zo dňa 26.11.2013. Podľa uvedeného stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa ustanovenie § 41b zákona č.38/1993Z.z. v

spojení s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky PL.ÚS/106/2011 nepoužije, ak bolo použité ustanovenie podľa § 39 ods. 1 alebo ods. 2 písm. a/ až c/ alebo písm. e/ Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody vo vzťahu k trestnej sadzbe trestu odňatia slobody upravenej podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom do 21. decembra 2012. V pôvodnom konaní v uvedenej trestnej veci bol podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody odsúdenému mimoriadne znížený na výmeru 3 rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. v trvaní 5 rokov. Z uvedeného vyplýva, že odsúdený sa nemôže na základe tohto dôvodu úspešne domáhať povolenia obnovy konania.

Okresný súd teda správne zistil, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania, pretože v konaní o obnove nevyšli najavo také nové dôkazy a skutočnosti, ktoré by v zmysle § 394 ods.1 Tr. por. mohli viesť k zmene pôvodného odsudzujúceho rozsudku. V napadnutom uznesení vecne správne a presvedčivo vyložil dôvody, pre ktoré nepovažoval podaný návrh za opodstatnený a dôvodne ho neakceptoval. Konanie o povolenie obnovy konania sa obmedzuje len na riešenie otázky, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme a takého charakteru, aký predpokladá ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. vo vzťahu k výrokom o vine a treste. V danom prípade tomu tak nie je, preto okresný súd správne rozhodol, keď návrh ako nedôvodný zamietol, pretože odsúdeným uvádzané okolnosti nemajú povahu dôkazov a skutočností, ktoré by boli súdu skôr (v pôvodnom konaní) neznáme a ktoré by v zmysle § 394 ods.1 Tr. por. mohli viesť k zmene pôvodného odsudzujúceho rozsudku. Krajský súd sa so záverom okresného súdu v celom rozsahu stotožnil, preto nepovažoval námietky odsúdeného uvedené v jeho sťažnosti za opodstatnené a neakceptoval ich.

Krajský súd na základe uvedených dôvodov dospel k záveru, že okresný súd rozhodol vecne správne, preto sťažnosť odsúdeného D. N. ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.